

Bruxelles, 26. rujna 2019.
(OR. en)

12541/19

**Međuinstitucijski predmet:
2019/0203(NLE)**

**UD 241
RELEX 870
RL 1
MED 19**

PRIJEDLOG

Od:	Glavni tajnik Europske komisije, potpisao g. Jordi AYET PUIGARNAU, direktor
Datum primitka:	25. rujna 2019.
Za:	g. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, glavni tajnik Vijeća Europske unije
Br. dok. Kom.:	COM(2019) 430 final
Predmet:	Prijedlog ODLUKE VIJEĆA o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Vijeća za pridruživanje osnovanog Euro-mediteranskim sporazumom o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane, u pogledu izmjene Protokola 4. uz taj sporazum o definiciji pojma „proizvodi s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje

Za delegacije se u prilogu nalazi dokument COM(2019) 430 final.

Priloženo: COM(2019) 430 final

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 25.9.2019.
COM(2019) 430 final

2019/0203 (NLE)

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Vijeća za pridruživanje osnovanog Euro-mediteranskim sporazumom o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane, u pogledu izmjene Protokola 4. uz taj sporazum o definiciji pojma „proizvodi s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje

OBRAZLOŽENJE

1. PREDMET PRIJEDLOGA

Ovaj se Prijedlog odnosi na odluku o utvrđivanju stajališta koje u ime Unije treba zauzeti u Vijeću za pridruživanje osnovanom Sporazumom o pridruživanju između EU-a i Libanona u vezi s predviđenim donošenjem Odluke o izmjeni Protokola 4. uz Sporazum o pridruživanju između EU-a i Libanona.

2. KONTEKST PRIJEDLOGA

2.1. Euro-mediteranski sporazum o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane

Cilj Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane¹ („Sporazum”) jest uspostaviti uvjete za postupnu liberalizaciju trgovine robom, uslugama i kapitalom. Sporazum je stupio na snagu 1. travnja 2006.

2.2. Vijeće za pridruživanje

Vijeće za pridruživanje osnovano u skladu s odredbama članka 74. Sporazuma može odlučiti izmijeniti odredbe Protokola 4. o definiciji pojma „proizvodi s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje (članak 38. Protokola 4.). Vijeće za pridruživanje sastoji se od članova Vijeća Europske unije i članova Komisije Europske unije, s jedne strane, i članova Vlade Libanona, s druge strane. Vijeće za pridruživanje svoje odluke i preporuke sastavlja na temelju dogovora dviju stranaka.

2.3. Predviđeni akt Vijeća za pridruživanje

Na sljedećem sastanku Vijeće za pridruživanje treba donijeti Odluku o izmjeni odredaba Protokola 4. o definiciji pojma „proizvodi s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje („predviđeni akt”).

Svrha je predviđenog akta izmjena odredaba Protokola 4. o definiciji pojma „proizvodi s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje.

Predviđeni akt postat će obvezujući za stranke u skladu s člankom 76. stavkom 2. Sporazuma o pridruživanju.

3. STAJALIŠTE KOJE TREBA ZAUZETI U IME UNIJE

Regionalnom konvencijom o paneuromediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla („Konvencija”) utvrđuju se odredbe o podrijetlu robe kojom se trguje na temelju odgovarajućih sporazuma sklopljenih između ugovornih stranaka. EU i Libanon potpisali su Konvenciju 15. lipnja 2011. odnosno 22. listopada 2014.

EU i Libanon položili su kod depozitara Konvencije svoje isprave o prihvatanju 26. ožujka 2012. odnosno 25. listopada 2017. Stoga je Konvencija primjenom svojeg članka 10. stavka 2. stupila na snagu 1. svibnja 2012. za EU i 1. prosinca 2017. za Libanon.

Člankom 6. Konvencije predviđa se da svaka ugovorna stranka poduzima odgovarajuće mjere kako bi se osigurala učinkovita primjena Konvencije. U tu bi svrhu Vijeće za pridruživanje osnovano Sporazumom o pridruživanju između Europske unije i njezinih država članica, s

¹ SL L 143, 30.5.2006., str. 2.

jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane, trebalo donijeti Odluku kojom se uvode pravila Konvencije u skladu s Protokolom 4. o definiciji pojma „proizvodi s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje. To se postiže uvođenjem u izmijenjeni Protokol upućivanja na Konvenciju čime će ona postati primjenjiva.

Istodobno, postupkom izmjene Konvencije koji je u tijeku uvodi se novi skup moderniziranih i fleksibilnijih pravila o podrijetlu. Za formalnu izmjenu Konvencije potrebna je jednoglasna odluka ugovornih stranaka. Zbog činjenice da neke ugovorne stranke i dalje imaju prigovore na izmjenu moglo bi doći do kašnjenja pri njezinu donošenju. Osim toga, s obzirom na broj ugovornih stranaka i njihove odgovarajuće unutarnje postupke potrebne kako bi te stranke mogle glasovati o formalnom donošenju izmijenjenih pravila i obaviti pripreme za njihovo stupanje na snagu, ne može se utvrditi jasan vremenski okvir za primjenu izmijenjene Konvencije.

U tom kontekstu Libanon je zatražio: i. da se dok se čeka donošenje konačne odluke o postupku izmjene u što kraćem roku započne s primjenom izmijenjenog skupa pravila koji je alternativa postojećim pravilima; i ii. da se postigne dogovor o blažim pravilima o podrijetlu za određene tekstilne proizvode u okviru ograničenih godišnjih kvota. Takvi su zahtjevi objašnjeni u nastavku.

(a) Alternativna pravila o podrijetlu.

Ta su pravila namijenjena privremenoj primjeni između EU-a i Libanona, na dobrovoljnoj i bilateralnoj osnovi, do sklapanja i stupanja na snagu izmjene Konvencije. Trebala bi se primjenjivati kao alternativa pravilima Konvencije jer su utvrđena tako da se njima ne dovode u pitanje načela utvrđena u relevantnim sporazumima i drugim povezanim bilateralnim sporazumima među ugovornim strankama. U skladu s tim, pravila neće biti obvezna već će ih dobrovoljno primjenjivati gospodarski subjekti koji žele koristiti povlastice koje iz njih proizlaze umjesto povlastica koje se ostvaruju na temelju Konvencije. Svrha im nije izmjena Konvencije koja će se i dalje primjenjivati među ugovornim strankama te se njima neće izmijeniti prava i obveze ugovornih stranaka koji proizlaze iz Konvencije.

(b) Blaža pravila o podrijetlu za određene tekstilne proizvode.

Tijekom rasprava o izmjenama Konvencije Libanon je zatražio donošenje fleksibilnijih pravila iz popisa obrada i prerada za određene tekstilne proizvode kako bi odjeća proizvedena od uvezenih tkanina mogla steći status proizvoda s podrijetlom na temelju Sporazuma. Libanon je zatražio da primjena tih pravila traje 15 godina te da se ne uvode nikakve kvote. Uzimajući u obzir, s jedne strane, ozbiljne posljedice sirijske izbjegličke krize na Libanon i ograničen razvoj libanonskog tekstilnoga sektora te potrebe industrije EU-a, s druge strane, predlaže se da se zahtjev Libanona uzme u obzir tako da se uspostave ograničene kvote za proizvode s podrijetlom čime bi se omogućila primjena blažih pravila. Te ograničene kvote predstavljaju ukupnu vrijednost od 17 milijuna EUR ili vrijednost koja je slična prosječnom izvozu odjevnih predmeta iz Libanona u EU u razdoblju od 2015. do 2017. Takvo se odstupanje primjenjuje na 10 godina. Libanonci su zatražili i donošenje klauzule o preispitivanju kojom bi se omogućili izmjena i eventualno povećanje kvote nakon tri godine. Predlaže se da se preispitivanje predvidi nakon najmanje pet godina, bez izričite obveze da se provede revizija kvota već da se preispita mogućnost izmjene sustava. Novim bi se pravilima industriji EU-a trebao olakšati izvoz u Libanon zbog primjene alternativnih i modernijih pravila o podrijetlu, a libanonskoj industriji da izvozi u EU zbog blažih pravila o podrijetlu za određene tekstilne proizvode u okviru ograničenih godišnjih kvota.

Stajalište koje u okviru Vijeća za pridruživanje treba zauzeti EU trebalo bi utvrditi Vijeće.

Predložene izmjene u mjeri u kojoj se odnose na trenutačnu Konvenciju tehničke su prirode i ne utječu na sadržaj protokola o pravilima o podrijetlu koji je trenutačno na snazi. Stoga za njih nije potrebna procjena učinka.

3.1. Pojediniosti o alternativnim pravilima o podrijetlu

Predloženim izmjenama koje se odnose na uvođenje alternativnog skupa pravila o podrijetlu predviđaju se dodatne fleksibilnosti i elementi modernizacije, koje je Unija već dogovorila u okviru drugih bilateralnih sporazuma (Sveobuhvatni gospodarski i trgovinski sporazum između EU-a i Kanade, Sporazum o slobodnoj trgovini između EU-a i Vijetnama, Sporazum o gospodarskom partnerstvu između EU-a i Japana, Sporazum o gospodarskom partnerstvu između EU-a i Južnoafričke razvojne zajednice) ili povlaštenih režima (opći sustav povlastica). Glavne su izmjene sljedeće:

(a) U cijelosti dobiveni proizvodi – uvjeti za „plovila”:

Takozvani uvjeti za plovila sadržani u alternativnom skupu pravila jednostavniji su i njima se omogućuje veća fleksibilnost. U usporedbi s postojećim tekstom (članak 5.) određeni su uvjeti izbrisani (tj. posebni zahtjevi u pogledu posade), a drugi su izmijenjeni kako bi se omogućilo ublažavanje pravila (vlasništvo).

(b) Dostatna obrada ili prerada – Prosječne vrijednosti

Predloženim alternativnim skupom pravila (članak 4.) izvozniku se pruža fleksibilnost da od carinskih tijela zatraži odobrenje za izračun cijene franko tvornica i vrijednosti materijala bez podrijetla na temelju prosječnih vrijednosti kako bi se uzele u obzir fluktuacije troškova i valutnih tečajeva. Time bi se izvoznicima trebala osigurati veća predvidljivost.

(c) Odstupanja

Trenutačna odstupanja (članak 6.) utvrđuju se na 10 % cijene franko tvornica.

Predloženim tekstom (članak 5.) poljoprivrednim proizvodima predviđa se odstupanje od 15 % neto težine proizvoda, a za industrijske proizvode dopušteno je odstupanje od 15 % u vrijednosti cijene franko tvornica.

Odstupanjem u pogledu težine uvodi se objektivniji kriterij, a pragom od 15 % trebala bi se osigurati dostatna razina ublažavanja pravila. Time se ujedno jamči i da fluktuacija cijene robe na međunarodnim tržištima ima utjecaj na podrijetlo poljoprivrednih proizvoda.

(d) Kumulacija

Predloženim tekstom (članak 7.) zadržava se dijagonalna kumulacija za sve proizvode. Predviđa se i opća puna kumulacija za sve proizvode osim tekstila i odjeće navedenih u poglavljima od 50. do 63. Harmoniziranog sustava (HS).

Osim toga, za proizvode iz poglavlja od 50. do 63. HS-a predviđa se puna bilateralna kumulacija. Naposljetku, Unija i Libanon imat će mogućnost pristati na proširenje opće pune kumulacije i na proizvode iz poglavlja od 50. do 63. HS-a.

(e) Odvojeno knjigovodstveno iskazivanje

U skladu s postojećim pravilima (članak 20. „Konvencije”) carinska tijela mogu odobriti odvojeno knjigovodstveno iskazivanje ako „nastanu bitni troškovi ili materijalne teškoće u čuvanju odvojenih zaliha”. Izmijenjenim se pravilom (članak 12.) propisuje da carinska tijela mogu odobriti odvojeno knjigovodstveno iskazivanje „ako se upotrebljavaju zamjenjivi materijali s podrijetlom i bez podrijetla”.

Izvoznik pri podnošenju zahtjeva za izdavanje odobrenja za odvojeno knjigovodstveno iskazivanje više neće morati obrazlagati kako čuvanje odvojenih zaliha dovodi do bitnih

troškova ili materijalnih teškoća, već će biti dovoljno navesti da se upotrebljavaju zamjenjivi materijali.

Ako je riječ o šećeru, s obzirom na to da je riječ o materijalu ili konačnom proizvodu, zalihe s podrijetlom i zalihe bez podrijetla više neće morati biti fizički odvojene.

(f) Načelo teritorijalnosti

Postojećim pravilima (članak 12.) dopušta se da se određeni postupci obrade ili prerade obavljaju izvan državnog područja pod određenim uvjetima, uz iznimku proizvoda iz poglavlja od 50. do 63. HS-a, kao što je tekstil. Predložena pravila (članak 12.) više ne sadržavaju isključenje tekstila.

(g) Neizmijenjenost

Predloženim pravilom o neizmijenjenosti (članak 14.) predviđa se veća fleksibilnost u pogledu kretanja proizvoda s podrijetlom između ugovornih stranaka. Njime bi se trebale izbjeći situacije u kojima su proizvodi za koje nema dvojbe u pogledu njihova statusa proizvoda s podrijetlom isključeni iz korištenja povlaštene carinske stope pri uvozu jer nisu ispunjeni formalni zahtjevi iz odredbe o izravnom prijevozu.

(h) Zabrana povrata carine ili izuzeća od carine

U skladu s postojećim pravilima (članak 15.) opće načelo zabrane povrata primjenjuje se na materijale koji se upotrebljavaju u proizvodnji bilo kojeg proizvoda. U skladu s predloženim pravilima (članak 16.) zabrana se ukida za sve proizvode, osim materijala koji se upotrebljavaju u proizvodnji proizvoda iz poglavlja od 50. do 63. HS-a. Ipak, tekstom se predviđaju neke iznimke od zabrane povrata carine na te proizvode.

(i) Dokaz o podrijetlu

Uvodi se jedinstvena vrsta dokaza o podrijetlu (EUR.1 ili izjava o podrijetlu) umjesto dvostrukog izdavanja potvrda o prometu robe EUR.1 i EUR.MED, čime se znatno pojednostavljuje sustav. Time bi se trebala poboljšati usklađenost gospodarskih subjekata s propisima jer se tako izbjegavaju pogreške koje nastaju zbog složenih pravila, kao i olakšati upravljanje za carinska tijela. To ne bi trebalo utjecati na sposobnost provjere dokaza o podrijetlu, koja ostaje nepromijenjena.

Izmijenjena pravila (članak 17.) uključuju i mogućnost postizanja dogovora o primjeni sustava registriranih izvoznika (REX). Izvoznici registrirani u zajedničkoj bazi podataka bit će odgovorni za sastavljanje tvrdnji o podrijetlu, a da se pritom ne mora pokrenuti postupak za dodjelu statusa ovlaštenog izvoznika. Tvrdnja o podrijetlu imat će istu pravnu vrijednost kao izjava o podrijetlu ili potvrda o prometu robe EUR.1.

Nadalje, izmijenjenim pravilima predviđa se mogućnost dogovora o uporabi dokaza o podrijetlu koji se izdaje i/ili podnosi elektroničkim putem.

U cilju razlikovanja proizvoda koji stječu status proizvoda s podrijetlom u skladu s alternativnim skupom pravila od proizvoda koji taj status stječu u skladu s Konvencijom, potvrde o podrijetlu ili izjave na računu koje se temelje na alternativnom skupu pravila morat će sadržavati izjavu u kojoj se navode pravila koja se primjenjuju.

(j) Valjanost dokaza o podrijetlu

Predlaže se produljenje razdoblja valjanosti dokaza o podrijetlu s četiri na 10 mjeseci. Time bi se također trebalo osigurati više fleksibilnosti u pogledu kretanja proizvoda s podrijetlom između ugovornih stranaka.

3.2. Pravila iz popisa obrada i prerada

3.2.1. Poljoprivredni proizvodi

(a) Vrijednost i težina

Ograničenje u pogledu materijala bez podrijetla dosad je bilo izraženo samo u vrijednosti. Novi pragovi izražavaju se u težini kako bi se izbjegla fluktuacija cijena i valuta (npr. ex poglavlja 19., 20., 2105., 2106.), a ujedno su izbrisana određena ograničenja za šećer (npr. poglavlje 8. ili HS 2202).

Alternativnim skupom pravila povišen je prag za težinu (s 20 % na 40 %) te je uvedena mogućnost da se za neke tarifne brojeve upotrebljava alternativna odabrana vrijednost ili težina. Poglavlja i tarifni brojevi HS-a na koje se ta promjena odnosi su: ex 1302, 1704 (alternativno pravilo za težinu ili vrijednost), 18 (1806: alternativno pravilo za težinu ili vrijednost), 1901.

(b) Prilagodba modelima nabave

Ostali poljoprivredni proizvodi (tj. biljna ulja, orašasti plodovi, duhan) imaju fleksibilnija pravila prilagođena gospodarskim okolnostima, posebno za poglavlja 14., 15., 20., (uključujući tarifni broj 2008), 23. i 24. HS-a. Alternativnim skupom pravila uspostavlja se ravnoteža između regionalnih i globalnih izvora nabave, primjerice za poglavlja 9. i 12. Pojednostavnjena su pravila (smanjenje broja izuzetaka) u poglavljima 4., 5., 6., 8., 11. i ex 13.

3.2.2. Industrijski proizvodi (osim tekstila)

Predloženi kompromis sadržava znatne izmjene u odnosu na postojeća pravila:

- u pogledu određenog broja proizvoda postojeće pravilo iz poglavlja sadržava dva kumulativna uvjeta. To se svodi na jedinstveni uvjet (poglavlja 74., 75., 76., 78. i 79. HS-a);
- briše se velik broj posebnih pravila koja odstupaju od pravila iz poglavlja (poglavlja 28., 35., 37., 38. i 83. HS-a). Taj horizontalniji pristup podrazumijeva jednostavniji pregled pravila za gospodarske subjekte i carinska tijela;
- uključivanje alternativnog pravila u postojeće pravilo iz poglavlja čime se izvozniku nudi veći izbor u pogledu ispunjavanja kriterija za stjecanje statusa proizvoda s podrijetlom (poglavlja 27., 40., 42., 44., 70., 83., 84. i 85.).

Sve te promjene dovode do ažuriranih i moderniziranih pravila iz popisa obrada i prerada kojima se općenito olakšava ispunjavanje kriterija za stjecanje statusa proizvoda s podrijetlom. Osim toga, prethodno navedenom mogućnošću upotrebe prosječne vrijednosti tijekom određenog vremenskog razdoblja za izračun cijene franko tvornica i vrijednosti materijala bez podrijetla osigurat će se daljnje pojednostavnjenje za izvoznike.

3.2.3. Tekstil

Kad je riječ o tekstilu i odjeći, uvedene su nove mogućnosti u pogledu vanjske proizvodnje i odstupanja. Za te su proizvode uvedeni i novi postupci za stjecanje statusa proizvoda s podrijetlom, osobito za tkanine koje bi tako postale lakše dostupne. Usto, puna bilateralna kumulacija primjenjivat će se i na te proizvode. Takva će kumulacija omogućiti da se obrada provedena na tekstilnim materijalima (npr. tkanje, pređenje itd.) uzme u obzir u proizvodnom postupku u području kumulacije.

Predloženim bilateralnim kvotama za određene odjevne predmete i pribor za odjeću omogućio bi se uvoz na temelju blažih pravila u vrijednosti od oko 17 milijuna EUR (procjena na

temelju prosječnih jediničnih cijena prethodnog uvoza iz Libanona). Očekuje se da će utjecaj takvog ograničenog uvoza na europsko tržište u skladu s pravilima o kvotama biti zanemariv.

4. PRAVNA OSNOVA

4.1. Postupovna pravna osnova

4.1.1. Načela

Člankom 218. stavkom 9. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) predviđeno je donošenje odluka kojima se utvrđuju „stajališta koja u ime Unije treba donijeti tijelo osnovano na temelju sporazuma kada je to tijelo pozvano donositi akte koji proizvode pravne učinke, uz iznimku akata kojima se dopunjuje ili mijenja institucionalni okvir sporazuma”.

Pojam „akti koji proizvode pravne učinke” obuhvaća akte koji proizvode pravne učinke na temelju pravila međunarodnog prava kojima se uređuje predmetno tijelo. Obuhvaća i instrumente koji nemaju obvezujući učinak na temelju međunarodnog prava, ali „mogu presudno utjecati na sadržaj propisa koje donese zakonodavac Unije”².

4.1.2. Primjena u predmetnom slučaju

Vijeće za pridruživanje je tijelo koje je osnovano Sporazumom, odnosno Euro-mediteranskim sporazumom o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane.

Akt koji Vijeće za pridruživanje treba donijeti akt je koji proizvodi pravne učinke. U skladu s člankom 76. stavkom 2. Sporazuma o pridruživanju predviđeni akt bit će obvezujući prema međunarodnom pravu.

Predviđenim aktom ne dopunjuje se niti mijenja institucionalni okvir Sporazuma.

Stoga je postupovna pravna osnova za predloženu odluku članak 218. stavak 9. UFEU-a.

4.2. Materijalnoppravna osnova

4.2.1. Načela

Materijalnoppravna osnova odluke na temelju članka 218. stavka 9. UFEU-a prije svega ovisi o cilju i sadržaju predviđenog akta o kojemu se zauzima stajalište u ime Unije.

4.2.2. Primjena u predmetnom slučaju

Glavni cilj i sadržaj predviđenog akta odnose se na zajedničku trgovinsku politiku.

Stoga je materijalnoppravna osnova predložene odluke članak 207. stavak 3. i članak 207. stavak 4. podstavak 1. UFEU-a.

4.3. Zaključak

Pravna osnova predložene odluke trebao bi biti članak 207. stavak 3. i članak 207. stavak 4. podstavak 1. u vezi s člankom 218. stavkom 9. UFEU-a.

5. UTJECAJ NA PRORAČUN

Odstupanje u okviru određenih kvota za tekstilni sektor može utjecati na carinske prihode, a to su vlastita sredstva EU-a. Međutim, vjerojatni učinak vrlo je ograničen zbog relativno male vrijednosti libanonskog izvoza u EU u predmetnim sektorima te činjenice da će se po svemu sudeći to odstupanje prije upotrijebiti za novi izvoz

² Presuda Suda od 7. listopada 2014., Njemačka protiv Vijeća, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, točke od 61. do 64.

nego za izvoz koji se trenutačno carini i koji na temelju odstupanja ne bi podlijegao plaćanju carina. Primjena alternativnih pravila o podrijetlu može imati učinak, čak i ako on nije mjerljiv.

6. OBJAVA PREDVIĐENOG AKTA

Budući da će se aktom Vijeća za pridruživanje izmijeniti Sporazum o pridruživanju, primjereno ga je nakon donošenja objaviti u *Službenom listu Europske unije*.

Prijedlog

ODLUKE VIJEĆA

o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Vijeća za pridruživanje osnovanog Euro-mediteranskim sporazumom o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane, u pogledu izmjene Protokola 4. uz taj sporazum o definiciji pojma „proizvodi s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 3. i članak 207. stavak 4. prvi podstavak, u vezi s člankom 218. stavkom 9.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Unija je Odlukom Vijeća 2006/356/EZ¹ sklopila Euro-mediteranski sporazum o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane, („Sporazum”) koji je stupio na snagu 1. travnja 2006.
- (2) U Sporazum je uključen Protokol 4. o definiciji pojma „proizvodi s podrijetlom” i načinima administrativne suradnje. U skladu s člankom 38. tog protokola, Vijeće za pridruživanje osnovano na temelju članka 74. stavka 1. Sporazuma („Vijeće za pridruživanje”) može odlučiti izmijeniti njegove odredbe.
- (3) Vijeće za pridruživanje na sljedećem sastanku treba donijeti Odluku o izmjeni Protokola 4.
- (4) Primjereno je utvrditi stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u okviru Vijeća za pridruživanje jer će ta odluka Vijeće za pridruživanje biti obvezujuća za Uniju.
- (5) Unija je Odlukom Vijeća 2013/93/EU² sklopila Regionalnu konvenciju o paneuromediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla („Konvencija”), koja je za Uniju stupila na snagu 1. svibnja 2012. Njome se utvrđuju odredbe o podrijetlu robe kojom se trguje na temelju odgovarajućih sporazuma sklopljenih između ugovornih stranaka, koje se primjenjuju ne dovodeći u pitanje načela utvrđena u tim sporazumima.
- (6) Člankom 6. Konvencije predviđa se da svaka ugovorna stranka treba poduzeti odgovarajuće mjere kako bi osigurala učinkovitu primjenu Konvencije. U tu bi svrhu

¹ Odluka Vijeća od 14. veljače 2006. o sklapanju Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane (SL L 143, 30.5.2006., str. 2.).

² Odluka Vijeća 2013/93/EU od 14. travnja 2011. o potpisivanju, u ime Europske unije, Regionalne konvencije o pan-euro-mediteranskim povlaštenim pravilima podrijetla (SL L 54, 26.2.2013., str. 4.).

Vijeće za pridruživanje trebalo donijeti odluku kojom se u Protokol 4. uz Sporazum uvodi upućivanje na Konvenciju.

- (7) Rasprave o izmjeni Konvencije rezultirale su novim skupom moderniziranih i fleksibilnijih pravila o podrijetlu koje treba unijeti u Konvenciju. U iščekivanju konačnog ishoda procesa izmjene, Unija i Libanon iskazali su svoju želju da što prije započnu s bilateralnom primjenom novih pravila, na alternativnoj osnovi, zajedno s postojećim pravilima.
- (8) U kontekstu izmjene Konvencije Libanon je Uniji uputio zahtjev za uspostavu fleksibilnijih pravila o podrijetlu za određene tekstilne proizvode kako bi se omogućilo da se odjeća proizvedena od uvezenih tkanina smatra proizvodom koji stječe status proizvoda s podrijetlom na temelju Sporazuma. S obzirom na ozbiljne učinke sirijske izbjegličke krize na Libanon i uzimajući u obzir ograničen razvoj libanonskog tekstilnog sektora, Vijeće, u ime Unije, smatra opravdanim pristati na blaža pravila o podrijetlu za određene tekstilne proizvode u okviru ograničenih godišnjih kvota,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Stajalište koje treba zauzeti u ime Unije u Vijeću za pridruživanje temelji se na nacrtu akta Vijeća za pridruživanje priloženom ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova je Odluka upućena Komisiji.

Sastavljeno u Bruxellesu,

*Za Vijeće
Predsjednik*